

VUURTORENSE GARNAALKRUIERS BESTAAN 15 JAAR

Van de vijf folkloristische instellingen die Oostende rijk is, namelijk de Vismijnvrienden, de Oude Ijslandvaarders, de Gilles der Zee, de Bredense Butstampers en de Vuurtorensse Garnaalkruiers, gaan we deze laatste, ter gelegenheid van hun 15-jarig bestaan, in onze kijker plaatsen. Het loont wel de moeite om eens met deze mensen kennis te maken... het garnaalkruien wordt immers van langs om meer zeldzamer en wordt als dusdanig langzamerhand een brokje folklore van onze kust.

Oostduinkerke kent nog enkele garnaalvisers te paard en dat is dan ook een bezienswaardigheid.

Doch ook Oostende kent een bloeiende en levendige vereniging voor „kruwers”.

Harde bonken die men bij laag tij de branding ziet instappen en, het water tot op de borsthoogte, hun zwaar net achter zich aanslepen. Urenlang zwoegen wordt dan beloond met soms rijke vangsten van garnalen en soms tongetjes.

Na een voorbereiding van 2 jaar kenden onze Vuurtorensse Garnaalkruiers hun ontstaan als toeristisch-folkloristische vereniging onder het ere-voorzitterschap van Alfons Laridon in augustus 1972. Het bestuur bestond toen uit voorzitter Albert Bienstman, sekretaris Gustaaf Rau, penningmeester Gerard Bienstman en eerste kommissaris Willy Pincket.

Het bestuur die nu 5 leden telt wordt om de 2 jaar verkozen, de voorzitter om de 3 jaar.

Onder de leden van het eerste uur telde men o.a. Jef Decroos, Jef Pierre, Maurice Brysse, Bertje Ryssen, Fredje Muylle (van de Oostendse Schotten), Andre Bulteel en Willy Versluys (van de Bredense Gemeenteraad).

Thans telt deze vereniging 285 leden, waarvan 20 zeer actieve kruiers. Deze leden komen uit alle lagen van de bevolking en uit het gehele land.

Het doel van deze vereniging was de leden een kulturele en sportieve gelegenheid te geven bijeen te komen en competitief te wedijveren in het kruien van garnalen.

Een eerste demonstratie werd gegeven en gefinancierd door de Garnaalkruiers van Oostende op het klein strand in aanwezigheid van de heer minister Louis Major en burgemeester Jan Piers.

Vanaf dat ogenblik werden ook de contacten gelegd met onze overburen van het kanaal en ging de vereniging meermaals gaan vissen op de stranden van Margate en Ramsgate in Engeland.

Onder het voorzitterschap van Albert Bienstman werd ook overgegaan tot het samenstellen en uitgeven (helaas in veel te beperkte oplage) van een „wrakkenplan”. Het gaat hier om een schema dat de kust van Het Zoutte tot aan De Panne voorstelt.

De vele verraderlijke putten, palen, betonnen gevaarten en gevaarlijke stromingen, alsmede andere obstakels die het garnaalkruien bemoeilijken, evenals de meest geschikte plaatsen zijn hierop afgebeeld.

Vanaf hun ontstaan in 1972 houden de kruiers jaarlijks demonstraties en wedstrijden over de hele Belgische kust. Deze demonstraties bestaan erin dat de club met een aantal kruiers samenkomt in de stad waar gevist zal worden. Na de loting van de plaatsen gaan ze zich op hun nummer opstellen. Na de hoornsignaal gaan ze gedurende één uur kruien. Het kruien gedaan, wordt de gevangen garnaal gekuist, gewogen en gekookt, om dan gratis aan de omstaande mensen te worden uitgedeeld. Onnodig te zeggen dat deze manifestaties vele toeristen aantrekken.

Het is een prachtig zicht om de klubleden in volle uitrusting, met hoge laarzen, gele olie-jekkers en zware sleepnetten achter zich aan, de baren te lijf te zien gaan om de zo fel begeerde grijze diertjes te vangen.

De uitslag wordt telkens aan de jaarlijkse algemene rangschikking toegevoegd.

Stoere, maar echt gebeurde verhalen kunnen deze mensen vertellen. Net zoals de zeemansverhalen van toen, slaan ze ons met stomheid.

Gustaaf Rau weet het nog te vertellen van die 2 kuittongen die hij wist te verschalken op het strand van Bredene. Samen wogen ze 2,7 kg. Zijn kollega Jef Pierre kreeg nog niet zo heel lang geleden ook een „rariteit” in het net... een rivierkreeft.

Maar de grootste verrassing zal Robert Vandaele wel beleefd hebben. Bij het kuisen van zijn vangst door zijn echtgenote... ontvouwt zij een briefje van 5000 fr., je moet het maar kunnen.

Gustaaf Rau bezweert ons dat hij nooit dat geluk heeft gehad. Toch was hij vaak bij de gelukkigen, toen in 1977 o.m. door de Orde van de Garmaal een wisselbeker werd uitgevaardigd voor wie de meeste garmaal wist te verschalken op een jaar tijd.

Gustaaf Rau werd dat jaar „Garmaal-koning”. In 1978 was het de beurt aan Willy Pincket. Jammer genoeg werd het initiatief toen afgebroken en nu schenkt de club zelf de prijzen voor hun winnaars. Vermeldenswaardig is dat Gustaaf steevast bij de eersten is. Niet zelden haalt hij na één uur kruien 6 à 8 kg. garnalen op. En laten we niet vergeten een bloemetje te werpen naar zijn echtgenote, zoals naar alle vrouwen van kruiers, die reeds 15 jaar lang de door haar man gevangen garmaal kuist, kookt en uitdeelt.

In februari 1973 werd de vereniging verrast met een clubvlag, geschonken door Alfons Laridon. Deze vlag heeft lange tijd in café Zeemansverlangen gehangen, het clublokaal van de Vuurtorensse Garnaalkruiers; wanneer het tenminste niet werd meege dragen in een of andere optocht.

In 1978 werd een nieuwe clubvlag geschonken door burgemeester Claeys van Bredene, door hemzelf vervaardigd.

Het seizoen van de garnaalkruiers loopt van maart tot oktober. Naast het jaarlijkse feest voor kinderen van de leden wordt ook aan een instelling gedacht waar bejaarden of gehandicapten op een gezellig samenzijn vergast worden. Verder zijn er jaarlijkse pelwedstrijden voor vrouwen die erin slagen in een minimum van tijd kilo's garnalen te pellen. Feestelijke gebeurtenissen besluiten het garnaalseizoen, zoals mosselsoupers en verrassingswedstrijden met de Vuurtorensse kermis.

Voor wat het lidmaatschap van de club betreft...dit houdt niet de minste verplichting in. Het deelnemen aan de wedstrijden of andere festiviteiten blijft volkomen vrij. De leden betalen slechts een lidgeld van 300 fr. per jaar.

Verdere inlichtingen kan men bekomen bij de voorzitter A. Bienstman, Voorhavenlaan 155 of Willy Pincket, Voorhavenlaan 147. Ook feestleider Gustaaf Rau houdt zich beschikbaar voor inlichtingen in de Schietbaanstraat 39 op de Vuurtorenwijk.

EEN WOORDJE

UITLEG OVER

HET „KRUIEN”

Het kruien of kruwen houdt in dat de visser voorzien van een steek- of sleepnet, en volledig gehuld in een oliepak, bij laag tij het water ingaat tot op borsthoogte.

Op deze diepte begint hij aan het vermoeiende heen- en terugtrekken van zijn net

De garnaal die zich net onder het zand bevindt komt in de fuik terecht door het lood of de ketting die het opperlaagje zand doet opstuiven. Ook tong kan gemakkelijk verschalkt worden wanneer het net ook nog voorzien is van een „wekker”.

Men moet echter niet denken dat het zo gemakkelijk is. Het kruinet weegt immers zo'n 5 kg, en de breedte gaat tot zo'n 3 meter!

Wanneer men dan ook nog al de factoren in aanmerking neemt die voor een geweldige weerstand kunnen zorgen, ... zoals de weerstand van het water, van het getij en van de wind, beseft men terdege dat het kruien best niet verricht wordt door moederskindjes of door eenzame beginnelingen, die de zee slechts kennen van „zien”.

Bij het trekken van het kruwnet kan er bijvoorbeeld een geweldige weerstand komen van het getij, waardoor het net boven komt te drijven, ofwel dat het net draait onder water, waardoor het slepen zo goed als onmogelijk wordt. Oorzaken hiervan zijn het wekelijks veranderende stroomtij of kranktij.

In zo'n geval moet het net terug op het strand worden getrokken en gaat de kruwer terug het water in over de oost en gaat voor het tij gaan trekken

Het tij te Oostende loopt namelijk oost-noord-oost en west-zuid-west. Het hierboven aangehaalde geval komt dikwijls voor bij zware tij of bij slecht weder.

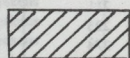
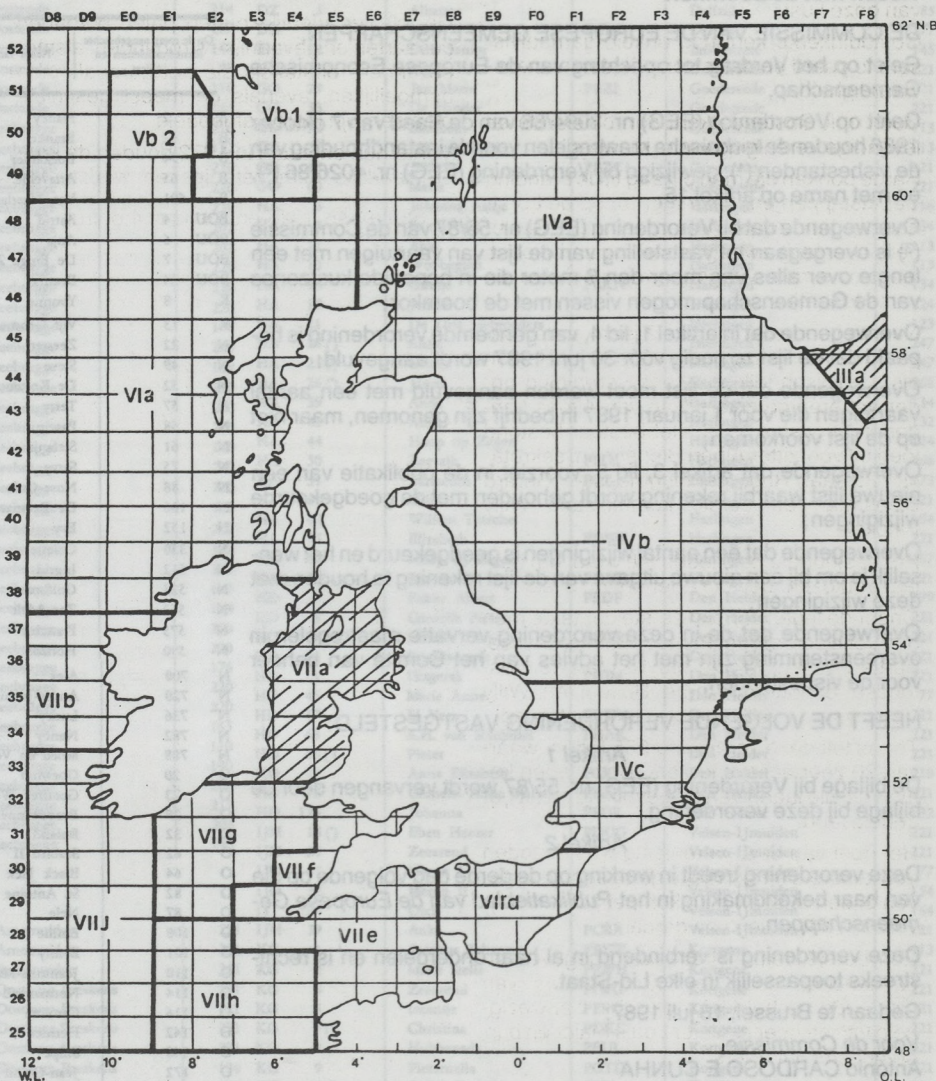
Bij een zee „als een laken” is er vanzelfsprekend haast geen probleem voor een „geoeffend” kruier.

Na al die ontberingen doorstaan te hebben, moet de vangst op het strand nog uitgezocht worden (alle krabbetjes, mos e.a. worden verwijderd) gekookt en gekuist. En tenslotte kan men zeggen... smakelijk eten en veel kruigenot!

STOPZETTEN VISSERIJ OP SCHOL IN DE IERSE ZEE VIIa IN HET SKAGERRAK IIIa

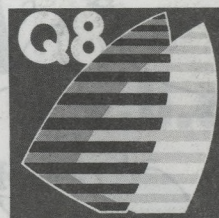
Ingevolge het uitputten van de scholquota in de Ices-gebieden VIIa en IIIa, is het ingevolge de koninklijke besluiten en 9 juli 1987 en 11 augustus 1987, houdende de beëindiging van de visserij op schol in resp. het Ices-gebied VIIa en het Ices-gebied IIIa voor de Belgische vissersvaartuigen vanaf vrijdag 14

augustus 1987 (00.00 uur) tot eind 1987 verboden te vissen op schol in vermeldde gebieden alsmede het aan boord houden, het overladen en lossen van schol welke na vrijdag 14 augustus 1987 (00.00 uur) gevangen is in deze sectoren. Controle door de bevoegde autoriteiten is mogelijk.

IIIa en VIIa gesloten voor schol

Kuwait Petroleum (Belgium)

★ Marine en Industriële Oliën en Vetten

★ Probelgas P.V.B.A. Werf goederenstation Brugge

POSTADRES: POSTBUS 72, 8000 BRUGGE – TEL. (050) 38 37 58 - 86